

Presentació

Oferim a tota la comunitat diocesana aquestes dues fitxes bíbliques per continuar el treball de l'objectiu que ens hem proposat enguany: **la inspiració i la comunió que neixen d'escoltar la paraula de Déu**. Estan basades en textos evangèlics de Quaresma i Pasqua, seguint el camí de l'any litúrgic, enguany centrat en l'evangeli segons sant Mateu. Però igual que les fitxes que vàrem oferir per Advent i Nadal, es poden utilitzar en qualsevol moment que sembli oportú.

Són petites pautes d'estudi d'evangeli que es poden fer servir de molt diverses maneres: individualment, com una ajuda a la pregària personal; en grups estables de les parròquies, comunitats i moviments; en els diversos equips de treball que hi ha a les parròquies —el consell pastoral, l'equip de catequistes, de litúrgia, de Càritas, etc.—. També hi ha la bona experiència de convocar alguna trobada parroquial, en petit grup o assemblea més àmplia per fer un treball a partir d'aquestes fitxes. Aquests grups poden ser només per a l'ocasió o poden ser també la llavor d'uns grups d'escola de la Paraula de Déu o de catequesi bíblica.

El més important és fer aquest treball amb esperit d'estudi d'evangeli o de lectura espiritual: aprendre a conèixer el text, a preguntar-me què em diu el Senyor, a respondre-li des del cor amb agraïment i disponibilitat. Aquesta és la intenció principal de l'objectiu diocesà, que tota l'Església de Sant Feliu de Llobregat, en aquesta Quaresma i Pasqua del 2008 camini a la llum de l'Evangelí, *cercant el Senyor ara que es deixa trobar, invocant-lo ara que és a prop*.

La inspiració i la comunió que neixen d'escoltar la Paraula de Déu

Temptacions en el desert (Mt 4,1-11)

¹ Aleshores l'Esperit va conduir Jesús al desert perquè el diable el temptés. ² Jesús dejunà quaranta dies i quaranta nits, i al final tenia fam.

³ El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» ⁴ Però ell li va respondre: «L'Esclusura diu: *L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu.*»

⁵ Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el posa dalt de tot del temple ⁶ i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix. Diu l'Esclusura: *Donarà ordre als seus àngels, i et duran a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres.*» ⁷ Jesús li contestà: «També diu l'Esclusura: *No temptis el Senyor, el teu Déu.*»

⁸ Després el diable se l'enduu dalt d'una muntanya molt alta, li mostra tots els reialmes del món i la seva glòria ⁹ i li diu: «Et donaré tot això si et prosternes i m'adores.» ¹⁰ Li diu Jesús: «Veste'n, Satanàs! Diu l'Esclusura: *Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol.*»

¹¹ Llavors el diable el va deixar, i vingueren uns àngels i el servien.

Notes sobre el text

Mateu i Lluc completen el breu text de Marc sobre les temptacions de Jesús en el desert (Marc relata aquest esdeveniment en només dos versets: *Mt 1,12-13*) amb dades de la *tradició Q* (de la paraula alemanya *Quelle*: font), una font de dites de Jesús.

—La narració està plena d'evocacions de l'Antic Testament, i no només en les cites explícites: en boca de Jesús, com a resposta a cadascun dels paranyes del diable: *Dt 8,3* (primera temptació), *Dt 6,16* (segona temptació) i *Dt 6,13* (tercera temptació); però també en boca del temptador, *Sl 91,11-12*.

—Els 40 dies de Jesús al desert recorden els 40 anys del poble d'Israel al desert, camí de la terra promesa, i cadascuna de les temptacions superades per Jesús ens recorden situacions similars del poble de Déu, en les quals aquest sucumbeix a les temptacions: la seva rebel·lia contra l'aliment del manà, la petició d'actuacions miraculoses per a solucionar els seus problemes quotidians, la construcció i adoració del vedell d'or.

—La narració concentra en un sol relat diverses formes de temptació, amb l'objectiu que sigui útil per a la comunitat a la qual va dirigida.

Per comentar en grup

—Jesús és el Fill de Déu, així ha quedat manifest en la teofania del baptisme de Jesús: *Una veu digué des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut» (Mt 3,17)*. El temptador invocarà aquest títol per a introduir la primera temptació. *Si ets fill de Déu...* L'amor propi pot ser el nostre pitjor enemic. **Som conscients que molt sovint el primer impuls de qualsevol instigació al mal ve a partir d'una crida al nostre amor propi?**

—La primera temptació que ens presenta el text és utilitzar Déu interessadament, buscant la solució fàcil, sense esforç personal; Déu es converteix en un «tapa forats». **Li demanem a Déu que resolgui allò que ens pertoca a nosaltres?**

—L'Evangelí ens diu: *L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Sabem buscar en la Paraula de Déu la inspiració que orienti i il·lumini les diferents situacions de la vida?*

—Una altra temptació és la recerca del que és espectacular, de la fama fàcil, d'estalviar-se l'esforç d'allò senzill i quotidià.

Ens adonem que és una burla dels qui confiant en Déu, amb amor i paciència, sofreixen dificultats per avançar cada dia?

—La temptació més greu és posar altres coses al lloc de Déu i fer-ne ídols: diners, plaers, poder, reconeixement... La paraula de Déu diu: *Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol*. Tots els altres «déus» ens converteixen en esclaus; el Déu de Jesús ens

vol lliures. **Quins són els «ídols» que més ens sedueixen en la nostra vida personal i comunitària?**

—En la paraula de Déu trobem l'aliment per a la nostra vida, el sentit de la nostra existència per viure en llibertat i responsabilitat. En canvi, la temptació ens mostra una realitat atractiva però enganyosa. **Tenim experiència que el pla de Déu fa feliç l'ésser humà i respon a les seves expectatives més profundes?**

El text fet pregària

—Senyor, que busqui en totes les coses la teva voluntat, i no permetis que caigui en la temptació d'utilitzar-te, en buscar solucions fàcils, però falses.

—No deixis que m'encegui el que és espectacular i m'impedeixi percebre la grandesa d'allò senzill.

—Que no busqui en el poder, els diners o la fama el que només es pot trobar en Tu.

—Déu meu, ensenya'm a estimar la teva Paraula, a meditar-la diàriament, a fer-la oració, a compartir-la en la comunitat, perquè només en ella trobo paraules de vida eterna, només en ella et descobreixo com un Déu que és tot amor i que em convida a dur aquest amor a tots, sense distinció.

El sepulcre buit

(Mt 28,1-8)

¹Passat el dissabte, quan clarejava el diumenge, Maria Magdalena i l'altra Maria anaren a visitar el sepulcre. ²Tot d'una hi hagué un gran terratrèmol: un àngel del Senyor va baixar del cel, féu rodolar la pedra i s'hi va asseure al damunt. ³Resplendia com un llamp, i el seu vestit era blanc com la neu. ⁴De por d'ell, els guardes es posaren a tremolar i van quedar com morts.

⁵L'àngel digué a les dones:

—No tingueu por, vosaltres. Sé que busqueu Jesús, el crucificat. ⁶No és aquí: ha ressuscitat, tal com va dir. Veniu, mireu el lloc on havia estat posat. ⁷Aneu de seguida a dir als seus deixebles: «Ha ressuscitat d'entre els morts, i ara va davant vostre a Galilea. Allà el veureu.» Aquest és el missatge que us havia de donar.

⁸Immediatament elles, amb por, però amb una gran alegria, se n'anaren del sepulcre i van córrer a anunciar-ho als deixebles.

Notes sobre el text

En aquest fragment ens situem en el que és el nucli de la predicació de la primitiva Església: la bona nova de la Pasqua, l'anunci de la resurrecció de Jesús. A les cartes de St. Pau trobem algunes de les fórmules amb què els primers cristians anunciaven aquest gran missatge (com *1Co* 15,1-7). Uns anys més tard, els evangelis oferiran narracions que intenten acostar-nos al que van viure aquells deixebles, i que no devia ser gens fàcil d'explicar: com després de la mort en creu van sentir novament Jesús viu. El mateix Jesús que ells havien conegut, però que ara se'ls feia present d'una manera diferent... Ell és viu novament però amb una vida transformada.

D'aquesta manera als evangelis trobarem relats de les aparicions pasquals del Jesús ressuscitat, però també les tradicions sobre el matí de Pasqua, en què les dones van trobar el sepulcre de Jesús buit. El seu cos no hi és... una absència que per a alguns potser no demostra res, però que per a aquells deixebles significava la possibilitat de fer el pas cap a la fe.

El text de Mateu, en el qual ara ens fixem, es basa en la versió que ja havia donat l'evangeli més antic, el de Marc, amb alguns petits canvis. Coincideixen en el més essencial:

—El lloc (el sepulcre) i sobretot, el moment: el matí posterior al dissabte, un dia que per als jueus no tenia ni nom propi, ni cap sentit festiu, però que a partir d'ara serà per als cristians el Diumenge, el dia en que la comunitat es trobarà per a reviuere la Pasqua del Senyor.

—També coincideixen en la presència de les dones, i en especial Maria Magdalena. Elles són citades sempre com les primeres que van ser testimonis de la resurrecció. Cosa ben sorprenent per l'ambient jueu de l'època, que no considerava vàlid el testimoni de les dones davant d'un judici.

—I finalment el missatge anunciat també és el mateix: la resurrecció de Jesús, i l'encàrrec d'anar a explicar-ho als deixebles, i a dir que vagin a Galilea, i allà el veuran. Galilea és el lloc on va començar el camí dels deixebles, allà on Jesús els va cridar. Ara, després d'haver-lo abandonat a la creu, Jesús els crida a tornar a començar, i retrobar-se amb ell.

Però, com hem dit, tot i que Mateu segueix en l'essencial la versió de Marc, també afegeix a l'escena alguns detalls propis:

—En primer lloc, Mateu ha emmarcat aquesta escena amb el fragment previ, que ens parla de la guàrdia que els soldats feien davant el sepulcre, per evitar que ningú robés el cos. I després de la resurrecció ens mostrarà com fins i tot ara, els dirigents jueus escampen el rumor que van ser els deixebles els qui van robar durant la nit el cos de Jesús. Sembla que aquesta acusació contra els cristians realment circulava entre els jueus en el temps de Mateu, i per això ell en parla en el seu evangeli.

—A la narració de Marc, un misteriós jove vestit de blanc és l'encarregat d'explicar a les dones (però encara més al lector de l'evangeli) què és el que ha passat. Mateu ho presenta de manera semblant però dóna a aquell jove el nom que li correspon, segons la tradició bíblica. És un «àngel», paraula que en la llengua en la que s'escriuen els evangelis, el grec, significa un «missatger», el qui porta una notícia de part de Déu. Mateu ja ha mostrat al començament de l'e-

vangeli àngels que anunciaven el naixement de Jesús. Però en aquella ocasió ho feien d'una manera més discreta: parlen a través dels somnis (podeu veure la fitxa que vam presentar per l'Advent: El somni de Josep). Ara, en canvi, l'àngel es fa present de manera física, per a comunicar directament la gran notícia. Mateu remarca així la importància del moment: en la resurrecció de Jesús, Déu mateix està intervenint en la història. Això també es veu ressaltat per uns signes «còsmics» que acompanyen la resurrecció: un gran terratrèmol, que també ens ha citat Mateu en el moment de la mort de Jesús (*Mt* 27,51-54). Aquests cataclismes eren una manera molt comú a certs llibres de l'Antic Testament i en altres escrits jueus de l'època (el gènere apocalíptic) d'expressar l'esperança en la intervenció de Déu, que durà la salvació al poble creient.

Per comentar en grup

—L'Evangeli intenta explicar-nos aquella experiència que els primers deixebles van tenir de la resurrecció, i que, com hem dit, no devia ser pas fàcil d'expressar... però que a ells els va canviar la vida. Això sí que era ben visible, com la Pasqua els va fer «reviure» a ells, a la llum de la fe. Ens podem preguntar: **Això encara val per a nosaltres? L'experiència de la Pasqua és encara capaç de «revifar-nos» (personalment, o com a comunitat)? Com ho hem de fer per a que se'ns noti realment, com algú ha dit, que els cristians fem cara de «ressuscitats», i no ens quedem només amb la cara de «Divendres Sant»?**

—Jesús, al llarg de tota la seva vida, es va acostar a aquells a qui ningú s'acostava, va donar esperança a aquells qui per a ningú comptaven. I ara, a la Pasqua, veiem el mateix: no voldrà altre testimoni qualificat que el de les dones, que en el seu temps comptaven ben poc. Ens podem preguntar: **en això sabem seguir al nostre Mestre: anar contracorrent, superar tants prejudicis, descobrir el gran valor que hi ha en tot fill i filla de Déu...?**

—L'àngel, el «missatger» de l'evangeli, és aquell transmissor fidel de la bona notícia que Déu ens vol fer arribar. Encara avui el Senyor va trobant maneres de fer-nos arribar la seva veu, a través de molts missatgers discrets i fidels: persones que ens han acostat a Jesús, que han estat

testimonis de servei, d'esperança. Potser ens convé repassar cadascú: **quins són els «àngels» que el Senyor ha posat en el nostre camí...? I donar-ne gràcies... I intentar ser-ho nosaltres per a la gent que ens envolta...**

—Galilea, un lloc ben especial per a aquells primers deixebles. La seva terra, i el lloc on havien començat a fer camí amb Jesús. Des d'aleshores les coses havien anat per camins que ells no s'imaginaven. I en el moment decisiu van fallar estrepitosament, van abandonar el seu Mestre. Però ara Jesús els reuneix novament a Galilea. **Pensem en quina és la nostra particular «Galilea», els llocs o els moments en què hem sentit més vivament que empreniem el camí amb Jesús. La Galilea a la qual ens cal tornar quan les circumstàncies o la rutina ens han dut per altres camins.** Podem compartir-ho en el grup, i veure en què coincidim, o en què cada persona té la seva pròpia història, la seva peculiar manera com Jesús l'ha cridat... maneres diverses que fan més rica la nostra Església.

El text fet pregària

—Senyor, en aquells moments de la vida en que em trobo com «davant el sepulcre buit», ajuda'm a fer el pas de la fe. Ajuda'm a sentir que puc confiar, que puc avançar, que puc apostar fort pel teu evangeli. No deixis que em limiti a creure només en el que es pot demostrar, el que es pot tocar, o el que es pot comprar...

—Senyor, perdona'ns per les vegades en què nosaltres també hem posat «una guàrdia davant del teu sepulcre», per a que Tu no hi puguis sortir, per a que la teva paraula no ens incomodi cridant-nos a anar molt més enllà, per a que la teva veu no ens pugui convidar a deixar-ho tot per seguir-te.

—Senyor, ajuda'm a descobrir que, fins i tot sense arribar a veure al meu voltant «grans terratrèmols» ni «àngels que resplendeixen com el llamp», tu ets sempre present en la meua història, i has volgut plantar la teva tenda entre nosaltres per compartir les nostres angoixes i els nostres anhels.

Han elaborat les fitxes bíbliques d'aquest curs 2007-2008 el **Sr. Javier Velasco** i **Mn. Josep Vicenç Moragues**.